

Δοκέω,
ποιητικῶς
δοκήσω
ἐδόκησα

δόκω, δόξω, δέδοχα, δέδογμαi.

Δύναμαι
ὡς ἴσταμαι

δυνάω, δυνήσομαι, ἐδυνησάμην, δεδύνημαι, ἐδυνήθην,
καὶ ἠδυνήθην.
δυναίω, ἐδυναίσθην.

Δύνω

δύω, δύσω, δύσομαι, δέδυκα, ἐδυσάμην.
δύμι, ἔδυν, δῦθι, δύναι, δύς.

Τὰ εἰς ΔΩ ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ ΔΩ ὡς, κυλίνδω.

E

Εἶδω. Μέλλ. }
ἔδομαι. Πα- } ἐδέω, παρακ. ἐδήδοκα, ἐδήδεσμαι, ἠδέσθην.
ρακ. ἔδηδα. } φάγω, ἔφαγον, φάγομαι.
Μετ. ἐδηδῶς }

Τὰ εἰς ΕΘΩ παράγωγα, ὡς, φλεγέθω, ἐκ τοῦ φλέγω.

Εἶθέλω, καὶ }
θέλω } ἐθελέω, ἐθελήσω, καὶ θελήσω, ἠθελον, ἠθέληκα.

Εἶθίζω, καὶ }
μέσος ἐθίζο- } ἔθω, παρακ. εἶωθα, καὶ Ἴωνικῶς, ἔωθα.
μαι, κ. τ. λ. }

Τὰ εἰς ΕΙΝΩ ποιητικῶς, ὡς, ἐρεείνω.

Εἶρω, μέλλ. }
ἔρω. } ῥέω. παρακ. εἶρηκα ὁ παθ. εἶρημαι ἄορ. ἐρρή-
θην, καὶ ἐρρέθην μετ' ὀλ. μέλλ. εἰρήσομαι
ἄπαρ. ῥηθῆναι.

Τὰ εἰς ΕΙΩ σημαίνοντα ἔφεσιν, σκοπόν, ὡς, ὀψείω.

Εἶλαύνω

ἐλάω, ἐλάσω, καὶ Ἀττικῶς ἐλῶ, ἐλᾶς, ἐλᾶ, ἤλα-
σα, ἤλακα καὶ ἐλήλακα, ἤλαμαι καὶ ἐλή-
λαμαι, ἤλαθην.

Ἐῤῥώ,	ἔῤῥέω, ἔῤῥήσω, ἤῤῥησα.
Ἐῤῥυγγάνω,	ἔῤῥεύγω, ἔῤῥεύξομαι, ἄορ. β'. ἤῤῥυγον.
Ἐῤῥυθαίνω,	ἔῤῥυθέω, ἔῤῥυθήσω, ἤῤῥυθηκα.
Ἐῤῥχομαι,	ἐλεύθω, ἐλεύσομαι, ἤλυθον καὶ κατὰ συγκοπ. ἤλθον μέσ. παρακ. ἤλυθα καὶ ἐλήλυθα.
Ἐῤῥθίω,	Βλέπε ἔδω.
Ἐῤῥῶ,	εὐδέω, εὐδήσω, καὶ συνθέτως, καθεύδω, καθηῤῥῶδον, καὶ ἐκάθευδον.
Ἐῤῥρίσκω,	εὐρέω, εὐρήσω, εὐρηκα, εὐρημαί, εὐρέθην, εὐρεθή- σομαι, εὐρον, εὐρόμην, καὶ εὐράμην (1).
Ἐῤῥχῶ ἔξω	{ σχέω, σχήσω, σχήσομαι, ἔσχηκα, ἔσχημαι, ἐ- σχέθην, σχεθήσομαι, ἔσχον, ἔσχόμην (2). σχῆμι, β'. ἄορ. προστακτ. σχές.
Ἐῤῥψω,	ἐψέω, ἐψήσω, καὶ μέσος, ἐψήσομαι.

Z

Ζάω, ζῶ. ζήσω	{ ζῆμι, παρατ. ἔζην, προστ. ζῆθι οἱ ἄλλοι χρόνοι ἐκ τοῦ βίω.
Ζωννύω Ζώννυμι	{ ζόω, ζώσω, ἔζωσα, ἔζωσάμην, ἔζωκα, ἔζω- σομαι, ἔζώσθην.

Θ

Θάπτω, θάπω, θάψω, τέταρα, ἐτάφην, τέθαμμαι.

(1) Τῶν μὴ Ἀττικῶν. — (2) Ἐκ τοῦ ἔχω γίνονται σύνθετα, Ἄνεχομαι (ὑποφέρω), ἠνεχόμην, ἀνέξομαι, ἠνεσχόμην Ἀμπέχω, ἀμπείχον, ἀμφέξω, ἄορ. ἠμπισχον (ἐκ τοῦ ἀμπίσχω).

Ἵπιασχοῦμαι, ὑπεσχάσομαι, ὑπέσχημαι, ὑπεσχέθην ὑπεσχόμην.

Θέλω,	βλ. ἐθέλω.	
Θιγγάνω,	θίγω,	θίξομαι, ἔθιγον.
Θνήσκω	θνάω, θήνω, τεθνήκω, τέθνημι,	τέθνηκα, τεθνηκώς, καὶ τεθνεώς. ἔθανον· β' μέλλ. θανοῦμαι. τεθνήξω, καὶ τεθνήξομαι. προστακτ. τέθναθι· εὐκτ. τεθναίην· ἀπαρ. τεθνάσθαι· μετοχ. τεθνάς.
Θνήξομαι		
Θορνύω		
Θόρνυμι	θορέω, θόρω.	θορήσω, ἔθορον.
Θρώσκω		

I

Ἰδρύνω,	ιδρύω,	ιδρύσω, ἴδρυσα, ἰδρυσάμην, ἴδρουκα, ἴδρυν- μαι, ἰδρύθην, καὶ ἰδρύνθην.
Ἰζάνω	ἰζάω, ἰζω,	ἰζήσω, ἰζήσα. ἴσω, ἴσα, καὶ συνθέτως, καθίζω.

Τὰ εἰς ΙΖΩ παράγωγα, ὡς, πολεμίζω.

Ἰθύωνω,	ιθύω,	ιθύσω, ἴθυσα.
Ἰκνέομαι,	ἴκω,	ἴξω, ἴξομαι, ἴγμαι, ἰκόμην, ἴξον.
Ἰλάσκομαι	ἰλάω, ἰλάζω, ἰλημι,	ἰλάσομαι, ἰλασάμην. ἰλάσθην, ἰλασθήσομαι. ἴλαθι· ἐνεστ. μέσ. ἴλαμαι.
ἰλάξομαι		

Ἰπταμαι, καὶ ἴπτῃμι· ἔπτῃν, ἑπτάμην, πτά- σθαι, καὶ πτέ- σθαι.	πετάω, καὶ πτάω,	πετήσομαι, καὶ πτήσομαι.

K

Καίω, καὶ Ἄττικ. κάω.	καύω, κήω,	καύσω, ἔκαυσα, ἐκαύθην. ἔκηα, ἔκαον, ἐκάην.
--------------------------	---------------	--

Κεραυνύω κεράννυμι κίρνημι	{ κεράω, κράω,	κεράσω καὶ Ἄττικ. κερῶ, ἐκέρασα, κεκέ- ρασμαι, ἐκεράσθην. κράσω, κέκρακα, κέκραμαι, ἐκράθην, κρα- θήσομαι.
Κερδαίνω κερδανῶ ἐ- κέρδανα, κερδᾶναι,	{ κερδέω,	κερδήσω, κερδήσομαι, ἐκέρδησα, κεκέρ- δησα.
Κιχάνω Κίχημι	{ κιχέω, κίχω,	κιχήσομαι, ἐκίχησα, ἐκίχητάμην, ἐ- κίχον.
Κλάζω κλάγξω κέκλαγγα	{ κλήγω,	μέσ. παρακ. κέκληγα.
Κλαίω καὶ Ἄττικ. κλάω	{ κλαύω, κλαιέω,	κλαύσομαι, ἐκλαυσα. κλαιήσω.
Κλύω,	κλύμι,	προστακτ. κλύθι καὶ κέκλυθι.
Κορεννύω Κορέννυμι	{ κορέω,	κορέσω, ἐκόρεσα, ἐκορεσάμην, κεκόρηκα, κεκόρημαι, καὶ Ἄττικ. κεκόρεσμαι, ἐκο- ρέσθην.
Κρεμαννύω Κρεμάννυμι	{ κρεμάω κρέμημι,	κρεμάσω, Ἄττικ. κρεμῶ, ἐκρέμασα, ἐκρε- μασάμην, ἐκρεμάσθην. κρέμαίμαι, ὡς ἴσταμαι.
Κτείνω κτενῶ κ.τ.λ.	{ κτῆμι,	ἐκτην καὶ ποιητ. ἐκταν. μέσ. ἀόρ. ἐκτά- μην, ἀπαρ. κτάσθαι, μετοχ. κτάμενοι.
Κυλίνδω	{ κυλίω, κυλινδέω,	κυλίσω, ἐκύλισα, κεκύλισμαι καὶ μέσον κυλίσομαι. κυλινδήσω μέσον, κυλινδοῦμαι.
Κυνέω,	κύω,	κύσω, ἔκυσα.

Λ

Λαγχάνω,	λήχω	λήξω, λήξομαι, λέλπηκα, Ἄττ. εἴληχα, εἴληγμαι, ἔλαχον, μέσ. παρακ. λέλογχα.
----------	------	--

Λαμβάνω	{	λήβω,	λήψομαι, λέληφα, Ἄττ. εἴληφα, εἴλημαι, ἐλήφθην καὶ εἴλήφθην, ληφθήσομαι, ἔλαβον, ἐλαβόμεν.
		λαβέω,	λελάβηκα.
		λάμβω, Ἰωνικῶς.	λάμψομαι, ἐλαμψάμην, λέλαμμαι, ἐλάμψθην.
Λανθάνω, καὶ μέσον λανθάνομαι.	{	ληθω,	λήσω, λήσομαι, λέλησμαι, καὶ λέλασμαι ποιητικῶς, ἐλήσθην, ἔλαθον, ἐλαθόμεν, λέληθα.
Λέγω ἔλεγον, κτλ.		εἶπω,	ἄορ. β'. εἶπον, καὶ εἶπα, εἶπας, εἶπατε. προστ. εἶπέ, εἶπάτω. εὐκτ. εἶποιμι. ὑποτ. εἶπω ἄπαρ. εἶπεῖν. μετοχ. εἰπών.

M

Μαθάνω,	{	μαθέω,	μαθήσομαι, μεμάθηκα, ἔμαθον.
		μήθω,	
Μάχομαι,		μαχέομαι,	μαχήσομαι καὶ μαχέσομαι, ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι, β'. μέλ. μαχοῦμαι (Ἄττικῶς.)
Μέλλω,		μελλέω,	μελλήσω, ἐμέλλησα.
Μέλει (1),		μελέω,	μελήσει, μεμέληκε, ἐμέλησε, μέμηλε.
Μέλομαι καὶ συνθέτως ἐπιμέλομαι.	{	μελέομαι,	μελήσομαι, μεμέλημαι, ἐμελήθην.
Μένω, μενῶ, κτλ.		μενέω,	μεμένηκα.

(1) Εἶναι κυρίως εὐχρηστον λαμβανόμενον ἄπροσώπως. Οἱ ποιηταὶ μεταχειρίζονται ἄπροσώπως καὶ τὸ παθητικόν, μέλεται, μεμλήται, καὶ μέμβεται, κατὰ συγκοπὴν, καὶ συστολὴν τοῦ η.

Μιγνύω } μίγω, μίξω, μίξομαι, ἔμιξα, μέμιχα, μέμιγ-
Μίγνυμι } μαι, μεμίξομαι, ἐμίχθην, β'. ἀόρ.
παθ. ἐμίγην, μιγήσομαι.

Μιμνήσκω } μνάω, μνήσω, μνήσομαι, ἔμνησα, ἔμνησάμην,
παθητ. μι- } μέμνημαι ἐμνήσθην, μνησθήσομαι (1).
μνήσκομαι }

Μοργνύω } μόργω, μόρξω, ἔμορξάμην.
Μόργνυμι }
Ὀμόργνυμι }

Μυκάομαι, } μύκω, μέμυκα, ἔμυκον.

N

Νέμω, } νεμέω, νενέμηκα, νενέμημαι, ἐνεμήθην, νεμη-
νεμῶ ἐνειμα } θήσομαι.
κ. τ. λ. }

Ἔα εἰς ΝΑΩ καὶ ΝΕΩ παράγωγα, ὡς, περνάω ἐκ τοῦ περάω.

O

Οἰάξω, οἰαξέω, οἰαξήσω.

Οἰζώ } οἰζέω, οἰζέσω καὶ οἰζήσω, ὄζετα.
οἰδω, οἰδωδα (2).

Οἰδα, β'. παρακείμενος τοῦ εἶδω, λαμβάνεται κατὰ σημασίαν ἐνεστώτος· ὅθεν ὁ ὑπερσυντελικὸς αὐτοῦ ἔχει σημασίαν παρατα-
τικού· κλίνεται δὲ οὕτω·

Παρακ. οἰδα, οἰσθα, οἶδε. Δυϊκ. ἴστον, ἴστον. Πληθ. ἴσμεν, ἴστε,
ἴσασι (3).

(1) Ὁ παρακείμενος μέμνημαι λαμβάνεται ἀντὶ ἐνεστώτος. — (2) Λαμβάνεται ἀντὶ ἐνεστώτος.

(3) Τὸ οἶδας, καὶ τὰ πληθυντικὰ οἶδαμεν, οἶδατε, οἶδασι, εἶναι σπάρ-
για, καὶ ὄχι τῶν Ἀττικῶν.

Ἵπερο. ἤδειν, ἤδεις, καὶ κοινῶς, ἤδειςθα, ἤδειτον, ἤδείτην· ἤ-
δειμεν, ἤδειτε, ἤδεσαν.

καὶ Ἄττικ. ἤδη, ἤδεις, καὶ κοινῶς, ἤδησθα, ἤδη· ἤστον, ἤστην· ἤσαμεν,
ἤστε, ἤσαν.

Μέλλων. εἶσομαι, εἶση, καὶ εἶσει, εἶσεται κ. τ. λ. Σπανίως, εἰδή-
σω (ἐκ τοῦ εἰδέω).

Προσακτ. ἴσθι, ἴστω· ἴστον, ἴστον· ἴσθε, ἴτωσαν.

Εὐκτ. εἰδείην, εἰδείης, εἰδείη· εἰδείητον, εἰδείήτην· εἰδείημεν,
εἰδείητε, εἰδείεν, ὡς ἐκ τοῦ εἰδήμι· ἔθεν

καὶ ὕποτ. εἰδῶ, εἰδῆς, εἰδῆ· εἰδῆτον, εἰδῆτον· εἰδῶμεν, εἰδῆτε,
εἰδῶσι.

Ἄπαρ. εἰδέναι.

Μετοχ. εἰδώς·

Ἐκ δὲ τοῦ γινώσκω ὁ παρακ. ἔγνωκα· καὶ ὁ Ἄόρ. ἔγνω.

Οἰδαίνω	}	οἰδέω,	οἰδήσω, ὤδησα, ὤδηκα·
Οἰδάνω			
Οἰδίσκω			

Οἶομαι	}	οἶέω,	οἶήσομαι, ὤμην, ὤημαι, ὤήτην.
Οἶμαι			

Εἶχομαι	}	οἶχέω,	οἶχήσομαι, ὤχηκα, ὤχημαι.
β'. ἀόριστος			
ὤχόμεν			
		οἶχόω,	οἶχωκα.

᾽Ολισθαίνω	}	ὀλισθέω,	ὀλίσθησα, ὀλίσθηκα, ὀλισθον,
᾽Ολισθάνω			

᾽Ολλύω	}	ὀλέω,	ὀλέσω, ᾽Αττικ. ὀλῶ, ὤλεσα, ὀλώλεκα, ὀλέσθην, ὀλόμην, ὀλοῦμαι, ὀλωλα.
᾽Ολλυμι			
᾽Ολλυμαι			

᾽Ομνύω	}	ὀμόω,	ὀμόσω, ὤμοσα, ὤμοσάμην, ὀμόμοκα, μέσ. β'. μέλ. ὀμοῦμαι.
᾽Ομνυμι			

᾽Ονημι	}	ὀνάω,	ὀνήσω, ὀνήσομαι, ὤνησα, ὀνάμην, ὀνη- μαι, ὀνήθην.
᾽Ονίημι			
᾽Ονίναμαι			

Ο'ράω έώρων έώρακα όρωμαι κ.τ.λ.	}	όπτομαι, μέλλ. όψομαι· παρακ. (σπανιότερος) όμ- μαι, όψαι, όπτα· άόρ. όφθην· άπαρ. παρακ. όφθαι· άόρ. όφθῆναι, κ. τ. λ.
είδω,		άόρ. β'. είδον· μέσ. είδόμην. Προστ. ίδε, καί 'Αττικ. ίδέ· μέσ. ίδού. Εύκτ. ίδοιμι. 'Υποτ. ίδω. 'Απαρ. ίδεῖν. Μετοχ. ίδών.
Ο'σφραίνομαι,		όσφρέω, όσφρήσομαι, όσφρόμην.
Ο'φείλω	}	'Οφειλέω, όφειλήσω, όφείληκα, όφειλον και όφελον (έπί εύχῆς).
Ο'φλω		
Ο'φλισκάνω		όφλέω, όφλήσω, όφληκα, όφλον.

Π

Πάσχω	}	πήθω, πήτομαι, έπαθον. πένθω, μ. παρακ. πέπονθα, μέλλ. πείσομαι.
Πέσσω, πέττω,		πέπτω, πέψω, έπεψα, πέπεμμαι, έπέφθην.
Πετάννυμι, πέτομαι, πέταμαι ίπταμαι	}	πετάζω, πετάσω, και 'Αττικ. πειώ, έπέτασα, πε- πέτασμαι, έπετάσθην. έκ τοῦ πέτομαι άόρ. κατά συγκοπήν, έπτό- μην, άπαρ. πτέσθαι.
		πτάω, μέσ. μέλλων, πτήσομαι· παρακ. πέπτηκα.
		πτήμι, β'. άόρ. έπτην· άπαρ. πτήναι· μετοχ. πτάς.
Πηγνύω Πήγνυμι Πήγνυμαι	}	πήγω, πήξω, έπηξα. έπηξάμην, πέπηχα, έπήχθην, έπάγην, παγήσομαι, πέπηγα.
Πίνω Πῶμι		πόω, πέπωκα, πέπομαι, έπόθην. πίω, μέλλ. πίομαι, έπιον, και β'. μέλλ. πιού- μαι παρά τοῖς νεωτέροις. πιμι, προστακτ. πιθι.
Πιπίσκω,		πίω, πίσω, έπισα.
Πίμπλημι Πίμπλαμαι	}	πλάω, έπλησα, έπλησάμην, πέπλησμαι, έπλήσθην· πιμπλάναι.
Πιπράσκω, πιπράσκομαι		περάω, πέπρακα, πέπραμαι, πεπράσομαι, έπάρθην, πράω, πραθήσομαι.

Πίπτω	πέτω, ἔπεσον, πέπτωκα, πεσοῦμαι.
Πλέω,	πλεύω, πλεύσομαι, καὶ πλευσοῦμαι, ἔπλευσα, πέ- πλευκα, πέπλευσμαι, ἐπλεύσθην.
Πλήσσω πλήττω	πλήγω, πλήξω, πέπληγα, ἐπλήγην.
Πνέω,	πνεύω, πνεύσομαι, καὶ πνευσοῦμαι, ἔπνευσα, ἐ- πνεύσθην.
Πτάρνυμαι,	πταίρω, ἔπτарον.
Πυθάνομαι,	πεύθω, πεύσομαι, πέπυσμαι, ἐπυθόμην.

P

P'έζω ρέζω ἔρεξα	ἔργω, Ἄττικ. ἔρδω, ἐρζω, μ. παρακ. ἔορ γα.
P'έω,	ρύέω, ρύήσω, ρύήσομαι, ἐρρύηκα, ἐρρύην (ὡς ἐκ τοῦ ρύημι).
P'ηγνύω P'ήγνυμι P'ωνύω P'ώνυμι	ρήγω, ρήξω, ἐρρήξα, ἐρρήξάμην, ἐρρήγα,, ἐρρώ- γα, ἐρράγην, ραγήσομαι. ρόω, ρώσω, ἐρρώσα, ἐρρώκα, ἐρρώμαι, ἐρ- ρώσθην.

Σ

Σαλπίζω,	σαλπίγγω, παλπίγξω, ἐσάλπιγξα· εἰς δὲ τοὺς με- ταγενεστέρους, σαλπίσω, κ. τ. λ.
Σθεννύω Σθέννυμι Σθέννυμαι	σβέω σβέσω, ἔσβεσα, ἔσβηκα, ἔσβεσμαι, ἐσβέ- σθην, σβεσθήσομαι. σβῆμι, ἔσβυν, σβῆναι.
Σκεδαννύω Σκεδάννυμι	σκεδάω, σκεδάσω, ἐσκεδάσα, ἐσκεδάσμαι, ἐσκεδά- σθην.
Σκέλλω	σκλάω, ἄ. ἀόρ. ἔσκηλα, ἔσκληκα. σκλημι, ἀπαρέμρ. σκληναι.

Τὰ εἰς ΣΚΩ παράγωγα σχηματίζουσι τοὺς χρόνους τῶν ἀπὸ τὰ πρωτότυπά των ῥήματα, ὡς, εὐρίσκω, εὐρήτω, κ. τ. λ. ἐκ τοῦ εὐρέω.

Σμήχω, σμάω, σμήσω, ἔσμησα, κ. τ. λ.

Σπένδω, } σπείω, σπείσω, σπείσομαι, ἔσπαισα, ἔσπαισάμην,
Σπένδομαι, } ἔσπαισμαι, ἔσπείσθην.

Στορεννύω } στορέω, στορέσω, στορῶ, ἐστόρεσα, ἐστορεσάμην, ἐ-
Στορέννυμι } στορέσθην.
Στόρνυμι

Στρωννύω } Στρόω, στρώσω, ἔστρωσα, ἔστρωσάμην, ἔστρωμαι.
Στρώννυμι }

Τ

Τέμνω (1) } τεμάω, μέλλ. κατὰ συγκ. τμήσω, τέτμηκα, τέτμη-
τεμῶ, } μαι, ἐτμήθην.
τμήγω, τμήξω, ἔτμηξα, καὶ ἔτμαγον, ἐτμάγην,
τμαγήσομαι.

Τίχτω, τέκω, τέξω, τέξομαι, ἐτέχθην, ἔτεχον, ἐτεκόμην,
τέτοκα.

Τιτράω } τράω, τρήσω, ἔτρησα, τέτρηκα, τέτρημαι, ἐ-
Τίτρημι } τρήθην.
Τετραίνω } ἀόρ. ἐτέτρηνα.

Τιτρώσκω, τρώω, τρώσω, τρώσομαι, ἔτρωσα, τέτρωμαι, ἐ-
τρώθην, τρωθήσομαι.

Τρέχω } δραμέω, δεδράμηκα, δεδράμημαι.
Θρέξω } δρέμω, ἔδραμον, β' μέσ. μέλλ. δραμοῦμαι, δέδρομα.

Τρώγω } τράγω, ἔτραγον.
Τρώξομαι }

Τυγχάνω, } τυγέω, τετύχηκα.
τεύχω, τεύξομαι, ἔτυχον (2) τέτευχα.

(1) Ἰωνικῶς τάμνω ὄθεν Ἀόριστος ἔταμον.

(2) Τέτυγμα ἐτύχθην, εἶναι τῶν ἐποποιῶν,

Υ

Υπισχνέομαι, ὑποσχεῖω, ὑποσχήσομαι, ὑπέσχημαι, ὑπεσχόμην.
 Ἐὰ εἰς ΥΘΩ παράγωγα ῥήματα, ὡς, φθινύθω ἐκ τοῦ φθίνω.
 Ἐὰ εἰς ΥΩ πολυσύλλαβα, ὡς, σθενύω.

Φ

Φάσκω, βλ. ςημί.
 οἶω, οἶσω, οἶσομαι, οἰσθήσομαι.
 Φέρω } ἐνέγκω, ἀ. ἀόρ. ἤνεγκα, ἤνεγκάμην, ἤνέχθην, ἤνεγκον, ἤνεγκόμην.
 ἐνέκω, ἤνεικα, ἤνεικάμην, ἐνήνοχα, ἐνήνεγμαί, ἤνέχθην.
 Φθάω } Φθάω, φθάσω, φθήσομαι, ἔφθασα, ἔφθακα.
 φθῆμι, ἔφθην, φθαίην, φθῶ, φθῆναι, φθάς.
 Φθίνω, φθίω, φθίσω, φθίσομαι, ἔφθισα, ἔφθικα, ἔφθιμαι, ἔφθίμην, φθίσθαι, φθίμενος (1).

Φρέω, κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ φορέω. Λαμβάνεται σύνθετον μὲ προθέσεις, καὶ κλίνεται ὁμαλῶς· τὸ δὲ προστακτικὸν εἴσφρες εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ εἴσφρημι.

Φύω, φύομαι } φύμι, ἔφυν (2).
 Φύσω
 πέφυκα

Χ

Χαίρω } Χαρέω, χαρήσω, χαρήσομαι. κεχάρηκα, κεχάρημαι, κεχαρήτομαι, ἐχάρην, χαρῆναι.
 χαρῶ
 κέχαρκα } χαιρέω, χαιρήσω.

(1) Ὁ παθητικὸς ἐφθίμην λαμβάνεται καὶ ὡς ἀόριστος κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ ἐφθιόμην ὅθεν εἰς τὴν εὐκτικὴν φθίμην, φθίο, φθίτο (ὡς ἀπὸ τοῦ φθίμι.)

(2) Ὁ παρακείμενος πέφυκα καὶ ὁ β'. ἀόριστος ἔφυν, φὺς ἔχουσι σημασίαν παθητικὴν ἢ μέσην.

Χανδάνω	{	χήδω, ἔχαδον. χένδω, κέχανδα, χείσομαι, (ὡς σπένδω, σπείσομαι).
Χάσκω		χαίνω, χανῶ, χανοῦμαι, ἔχανον, κέχανα, καὶ κέ- χηνα.
Χέω,		χεύω, χεύσω, καὶ χεῶ, χῶ, χεῖς, χεῖ. ἀόρ. ἔ- χεα· παρακ. κέχυκα, κέχυμαι· ἀόρ. ἔ- χύθη· προστ. χέον, χεάτω· ἀπαρ. χεαί· χέας.
Χρῆ, ἐκ τοῦ χρήμα·		ἐχρῆν καὶ χρῆν· χρήσει, ἐκ τοῦ χράω· εὐκτ. χρεῖη· ἀπαρέμφ. χρῆναι· μετοχ. χρεών (τὸ).
Χρωννύω Χρώννυμι.	{	χρώω, χρώσω, κέχρωμαι καὶ κέχρωσμαι.
Χωννύω Χώννυμι	{	χόω, χώσω, ἔχωσα, κέχωσμαι, ἐχώσθη, χω- σθήσομαι.

Ω

᾽Ωθέω, ᾽ώθησα	{	᾽ώθω, ᾽ώσω, ἔωσα, ἔωκα, ἔωσμαι, ἔωσάμην, ἔώ- σθη.
------------------	---	--

᾽Ωνέομαι ᾽ωνοῦμαι, παρατ. ἔωνούμην, κ. τ. λ. μέσ. ἀόρ. ἐπριά-
μην· καὶ εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, πρίασθαι.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΩΝ.

Ἐκ πάντων σχεδὸν τῶν μερῶν τοῦ λόγου παράγονται ἐπιρρή-
ματα λαμβάνοντα διαφόρους καταλήξεις.

α. εἰς ΩΣ, ἐξ ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν, μεταβαλλομένης εἰς ΩΣ
τῆς ληγούσης ΟΣ τῆς ὀνομαστικῆς τῶν ἰσοσυλλάβων, ἢ τῆς γε-
νικῆς τῶν περιττοσυλλάβων· οἶον, καλός, καλῶς· ἀκριβής, ἀκρι-
βέος, ἀκριβῶς· τεταγμένως, προσηκόντως.

β'. Εἰς ΔΗΝ, ἐκ τοῦ ἐνικοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ
παρακειμένου. Ἐὰν πρὸ τοῦ ΤΑΙ εὐρεθῆ σύμφωνον ψιλόν, μετα-
βάλλεται εἰς τὸ ὁμοειδές μέτρον· οἶον, γέγραπται, γράβδην· κέ-

πρυπται, κρύβδην· πέπλωκται, πλέγδην· εἴρηται, διαρρήδην· ἴσταται, συστάδην, κ. τ. λ.

γ'. Εἰς ΑΔΗΝ, γινόμενα ἐξ ὀνομάτων ὑσιαστικῶν· τινὰ δὲ εἰς ΙΝΑΗΝ· οἶον, λόγος, λαγάδην· σπόρος, σπορίδην· ἀμβολή, ἀμβολάδην (κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ ἀναβολάδην)· ἄριστος, ἀριστίνδην· πλοῦτος, πλουτίνδην.

δ'. Εἰς ΗΑΟΝ, σπανίως δὲ εἰς ΑΔΟΝ, γινόμενα ἐξ ὀνομάτων ἰσοσυλλάβων, ληγόντων εἰς Α, Η. ΟΣ, ΟΝ. ἢ ἐκ τῆς εἰς ΟΣ γενικῆς τῶν περιτροσυλλάβων· οἶον, σπεῖρα, σπειρηδόν· ἀγέλη, ἀγεληδόν· κύκλος, κυκληδόν· τετράποδος, τετραποδηδόν· κύων, κυνός, κυνηδόν· λέων, λέοντος, λεοντηδόν· ὄμας, ὀμάδος, ὀμαδόν· ὀμόθυμος, ὀμοθυμαδόν· βότρως, βότρουος, βοτρυδόν (κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ βοτρυηδόν).

ε'. Εἰς ΕΙ, Ι, ἢ ΤΙ, ἐξ ὀνομάτων, ἢ ῥημάτων, συνθέτων· οἶον, πανδημεί, ἀμαχητί καὶ ἀμαχεί, αὐτοβοεῖ, αὐτολεξεῖ, αὐτοψεί, ἀσκαρδαμυκτί, ἀπνευστί, ἀδακρυτί, ἐγρηγορτί, ἐθελοντί.

ς'. Εἰς ΣΤΙ, ἢ ΙΣΤΙ, ἐκ τῶν εἰς ΙΖΩ ῥημάτων· οἶον, Ἑλληνιστί, Ῥωμαῖστί, Δωριστί· οὕτω καὶ θεαστί, διαστί, βοῖστί, τετραποδιστί.

ζ'. Εἰς ΑΞ ἐκ τοῦ μέλλοντος τινῶν ῥημάτων, φυλάττοντα τὴν παραλήγουσαν ἐκείνου· οἶον, λάξ (ἐκ τοῦ λάζω λάξω)· ὀδάξ (ἐκ τοῦ ὀδάζω, ὀδάξω)· οὕτω καὶ πύξ, γνύξ.

η'. Εἰς Ω, ἐκ προθέσεων· οἶον, ἔξω, ἄνω, κάτω, ἔσω· καὶ τὸ οὕτω ἐκ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας.

θ'. Εἰς ΘΙ, ἐξ ὀνομάτων, ἐπιρρημάτων, καὶ ἀντωνυμιῶν· οἶον, ἀγρόθι, οὐδαμόθι, ἄλλοθι, ἀμφοτέρωθι· οὕτω καὶ ὄθι, πόθι.

Τινὰ λαμβάνουσι τὴν κατάληξιν χου, ἢ χῆ· οἶον πανταχοῦ, ἀλλαχοῦ, ἐνιαχοῦ· καὶ πανταχῆ, ἀλλαχῆ, ἐνιαχῆ.

ί. Εἰς ΔΕ ἢ ΣΕ, προστιθεμένης ταύτης τῆς καταλήξεως εἰς τὴν αἰτιατικὴν τῶν ὀνομάτων· οἶον, οἰκόνδε, Ἐλευσίναδε, Μαραθώναδε, Μέγαράδε, Θήβαζε (Θήβας δε), Ἀθήναζε (Ἀθήνας δε). Οὕτω ἐξ ἀναλογίας, καὶ ὅπου ἡ αἰτιατικὴ δὲν λήγει εἰς Σ, Ὀλυμπίαζε, Μουνυχίαζε.

ια. Εἰς ΘΕΝ· Οὐρανόθεν, Ἀθήγηθεν, οἴκοθεν.

ιβ'. Πολλῶν ὀνομάτων ἡ δοτική, καὶ αἰτιατική, λαμβάνεται ἐπιρρηματικῶς· οἶον, κομιδῇ, ἀντί ἐπιμελῶς, ἢ πάνυ· σπουδῇ, ἀντί σπουδαίως, ἢ ἐπιπύγως, μόλις· πεζῇ, κοινῇ, ἰδίᾳ, δημοσίᾳ, βίᾳ, παρρησίᾳ, φύσει· προῖκα, δίκην, τὴν ἀρχὴν, τὴν πρώτην, μακράν· οὕτω καὶ ἡ αἰτιατική πολλῶν οὐδετέρων ἐπιθέτων, ὡς, πολὺ, μικρὸν, ἢ μικρὰ, μέγα· μάλιστα ἢ ἐνικὴ αἰτιατική τῶν οὐδετέρων συγκριτικῶν, καὶ ἡ πληθυντική τῶν ὑπερθετικῶν· οἶον, κρεῖττον, μεῖζον, ἤττον, ἔλαττον, κάλλιστα, αἰσχιστα, ἄριστα.

Καὶ ἡ δοτικὴ ἐνικὴ τοῦ θηλυκοῦ τῆς δεικτικῆς καὶ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας, ταύτῃ, ἧ, τῇ, ἢ τῇδε.

ιγ'. Ἐκ τῶν εἰς Ω ἐπιρρημάτων τῶν γινομένων ἐκ προθέσεων σχηματίζονται ἄλλα συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ, λήγοντα ὁμοίως εἰς Ω· οἶον, ἄνω, ἀνωτέρω, ἀνωτάτω· κάτω, κατωτέρω, κατωτάτω. Κατὰ μίμησιν τούτων δίδεται καὶ εἰς ἄλλα ὁ αὐτὸς σχηματισμός· οἶον, ἐγγύς, ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω· ἀγχοῦ, ἀγχοτέρω, ἀγχοτάτω· λέγουσι δὲ καὶ ἐγγιον, ἐγγιστα, ἀγχιστα (1).

ιδ'. Ἐπιρρηματικῶς λαμβάνονται καὶ ὀνόματα τινὰ συντιθέμενα μὲ προθέσεις· οἶον, παραχρῆμα, ἐκποδῶν, ἐμποδῶν, ἐπίσης, καὶ ἀντωνυμιαί· οἶον, καθὰ, διὸ, ἐξαυτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ συνθέσεως λέξεων.

ΕΝ τῶν μεγίστων προτερημάτων τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης εἶναι καὶ τοῦτο, ὅτι δύναται ἐξ ἄλλων λέξεων νὰ συνθέτῃ ἄλλας· τὸ ὁποῖον δίδει εἰς αὐτὴν, πλοῦτον, συντομίαν, καὶ εὐφράδειαν.

Αἱ συντιθέμεναι λέξεις φυλάττονται πολλάκις ἀμετάβλητοι· ὡς ἐπιτοπλεῖστον ὅμως λαμβάνουσιν ἀλλοίωσίν τινα.

(1) Ταῦτα δύνανται νὰ θεωροῦνται καὶ ὡς συγκριτικοὶ καὶ ὑπερθετικοὶ σχηματισμοὶ ἐπιθέτων ἀρχαιοτάτων, ἢ εἰς χρῆσιν ἐπιρρηματικῆν μεταπετόντων.